

Invandringspolitiskt program

Antaget vid riksårsmötet den 19 maj 2007.

Sverigedemokraterna betraktar nationalitetspolitik, biståndspolitik, flyktingpolitik och invandringspolitik som en helhet. Inom detta område finner vi att en alltför stor invandring på ett allvarligt sätt har kommit att hota den svenska nationella identiteten och sammanhållningen i landet. Dessutom har den omfattande invandringen fört med sig sociala problem i form av utanförskap, grupp motsättningar och kriminalitet, samt stora ekonomiska kostnader, som ofrånkomligen haft en negativ inverkan på svensk ekonomi och som därmed satt det generella välfärdssystemet på svåra prov.

Det primära målet med Sverigedemokraternas politik är att återupprätta en gemensam nationell identitet och därmed också en stark inre solidaritet i det svenska samhället. Partiet tar avstånd från mångkulturalism, rasism och läror där det etniska ursprunget räknas som det enda eller avgörande kriteriet för nationstillhörighet. Det Sverigedemokratiska alternativet till dessa idéer utgörs av en kombination av flera väsentliga delar:

- En restriktiv invandringspolitik
- En utökad flyktinghjälp i krisområdenas närhet
- Ett stärkande av den svenska kulturen
- En öppen svenskhet med krav på invandrades anpassning och assimilering till det svenska samhället
- Ökat stöd till de invandrare som frivilligt önskar återvända till sina hemländer

Med mångkultur avser Sverigedemokraterna ett samhällssystem där främmande kulturer jämställs med, eller värderas högre än, ursprungskulturen och där staten på olika sätt uppmuntrar invandrare att behålla, eller förstärka, sina ursprungliga identiteter.

Svensk är den som har en helt övervägande svensk identitet, och som av sig själv och av andra svenskar uppfattas som svensk. Partiet gör dock en tydlig åtskillnad på nationstillhörighet och medborgarskap och menar att alla svenska medborgare skall ha samma rättigheter och skyldigheter.

Tills dess att en sverigedemokratisk invandringspolitik implementerats på riksnivå skall partiets representanter i landets kommunfullmäktigeförsamlingar motsätta sig kommunala avtal angående integrationsmottagning.

Massinvandringen och dess konsekvenser

Sverige har tagit emot alltför många invandrare på för kort tid, och endast en bråkdel av dessa har haft något egentligt skyddsbehov. Massinvandringen, tillsammans med den höga nativiteten hos vissa invandrargrupper och frånvaron av en assimileringspolitik, innebär att svenskarna inom några decennier riskerar att bli en minoritet i det egna

landet. Denna utveckling kommer att påverka alla aspekter av samhällslivet och förvandla vårt land till oigenkännlighet.

Massinvandringen har också medfört enorma kostnader. Följden har blivit minskat utrymme för välbehövliga välfärdssatsningar och försämrade möjligheter att förbättra stödet till de verkligt nödställda människorna i världen. Denna oansvariga politik har skapat svåra sociala, etniska, religiösa och kulturella motsättningar, tillika segregation, rotlöshet och kriminalitet. Den mångkulturella samhällsordningen är i dag ett allvarligt hot mot den inre sammanhållning och stabilitet som utgör grunden för hela den solidariska svenska välfärdsmodellen.

Invandrings- och asylpolitik

Sverigedemokraternas asylpolitik har sin utgångspunkt i den grundläggande insikten om att invandringen till ett land måste vara anpassad efter storleken på dess befolkning och dess kapacitet att hantera de problem som folkomflyttningar alltid medför. Vårt land har inte obegränsade resurser. Vi måste därför använda det utrymme vi har för att hjälpa andra folk så effektivt som möjligt.

Global flyktinghjälp

Den globala flyktingproblematiken kan inte lösas genom en fortsatt, enormt kostsam och destruktiv massinvandring till Sverige och andra västerländska stater. Det finns också en överhängande risk för att utvandring av förhållandevis duglig arbetskraft från fattiga länder dränerar dessa länder på behövlig kompetens, vilket allvarligt kan hota dessa länders ekonomiska och sociala utveckling.

Ett betydligt mer effektivt och rättvist sätt att hjälpa människor i nöd är att sätta in hjälpen i krisområdenas närhet. På så sätt undviks problem i mottagarländerna, samtidigt som betydligt fler människor kan få hjälp för en viss resursinsats och återuppbyggnadsprocessen går snabbare när krisen väl är över. En viktig effekt av att sätta in hjälpen i närområdet är också att den absoluta majoritet av flyktingarna, som saknar möjligheten att ta sig över halva jordklotet för att söka asyl i Sverige, inte blir diskriminerade. Det är mycket orättvist mot världens fattiga att den lilla del av befolkningen som har råd, ska kunna köpa asylpaket av flyktingsmugglare, ta sig till Sverige och här erhålla livslång försörjning.

Genom ett aktivt mellanstatligt samarbete kring konfliktlösning, nedrustning och miljöfrågor skall Sverige också verka för att nya flyktingsituationer inte skall uppstå.

Migranter, bosättare och flyktingar

Trots en av världens mest liberala tolkningar av flyktingbegreppet är det endast en bråkdel av de utlänningar som beviljats uppehållstillstånd i Sverige de senaste

decennierna som faller under denna definition. Merparten av de migranter som kommit till vårt land har således inte varit flyktingar, utan har varit drivna av ekonomiska motiv. Även de migranter som faktiskt varit flyktingar, har med tiden kommit att omvandlas till bosättare eftersom de valt att kvarbli i landet även efter det att deras skyddsbehov upphört. Detta har de kunnat göra genom den svenska praxisen att nästan undantagslöst utfärda permanenta uppehållstillstånd och att inte aktivt verka för återvandring. Denna politik, som står i strid med den genomströmningsprincip som bland andra FN-organet UNHCR förespråkat, har gett upphov till allvarliga problem i vårt land.

Att människor i mindre utvecklade länder vill förbättra sin ekonomiska och sociala situation genom utvandring är fullt förståeligt och mänskligt, men det kan inte vara en tillräcklig grund för att få uppehållstillstånd i vårt land. En sådan politik gynnar vare sig Sverige eller utvandringsländerna.

En ny asylpolitik

Sverigedemokraterna vill förändra den svenska asylpolitiken i grunden:

Hänsyn till svenska intressen

Vid asylpolitikens utformning skall betydligt större vikt läggas vid svenska intressen och det svenska samhällets mottagningskapacitet samt den enskilde asylsökarens förutsättningar att smälta in i det svenska samhället.

Flyktingstatus

Asyl skall endast beviljas åt personer av två kategorier:

- De som uppfyller kriterierna i FN:s flyktingkonvention (Genèvekonventionen)
 - Ett mindre antal kvotflyktingar som erbjuds asyl enligt avtal med UNHCR
- Undantagsvis kan tillfälliga uppehållstillstånd utfärdas för personer som inte fullt ut lever upp till FN-konventionens krav, men som av ytterst starka humanitära skäl ändå inte kan återvända till sitt hemland med omedelbar verkan.

Uppehållstillstånd

Alla uppehållstillstånd som tilldelas nytillkomna utlänningar skall vara tillfälliga. Möjligheten att utfärda permanenta uppehållstillstånd som ett mellansteg mellan temporärt uppehållstillstånd och medborgarskap skall därmed avskaffas. Det tillfälliga uppehållstillståndet gäller för ett år i taget och för kvot- och konventionsflyktingar skall detta förnyas automatiskt så länge situationen i hemlandet är sådan att återvandring inte är möjligt. Personer som saknar svenskt medborgarskap, och som gör sig skyldiga

till brott som kan ge fängelse eller upprepade brott av mindre grov art, skall kunna få sitt uppehållstillstånd indraget och utvisas. I de fall där en person med uppehållstillstånd visar sig ha besökt det land han/hon sagt sig vara på flykt ifrån skall uppehållstillståndet förverkas och personen utvisas.

Åtgärder mot asylmissbruk

För att motverka terrorism, människosmuggling och illegal invandring skall både den yttre gränskontrollen och den inre utlänningskontrollen skärpas kraftigt. Asylansökan i Sverige skall göras vid gränsen i samband med inresa. Alla som passerar svensk gräns skall kunna anmodas att bevisa sin identitet. Sveriges avtal med Schengenstaterna måste ses över för att göra detta möjligt. Transportföretag som underlåter att avvisa de resenärer som inte har giltig identitetshandling, och visum när så är föreskrivet, skall bötfällas samt åläggas att återtransportera dessa resenärer.

För flyktingar ska Dublinkonventionen gälla, det vill säga principen om att asyl ska sökas i det första land man kommer till efter att ha lämnat hemlandet. Det är inte rimligt att en asylsökande ska kunna färdas genom en rad länder utan att söka asyl, för att sedan komma till Sverige, erhålla uppehållstillstånd och här åtnjuta rätten till livslång försörjning.

Visumtvång ska gälla för medborgare i alla länder som är, eller misstänks vara, baser för terrorism. Visumtvång ska också gälla för medborgare i alla länder som genererar omfattande illegal invandring till Sverige.

Den asylsökande skall uppvisa handlingar som styrker identitet och nationalitet. Asylsökande som inte följer dessa anvisningar skall inte få sitt ärende prövat utan avvisas genast till det land han/hon senast kom ifrån. Att gömma utlänningskort som vistas illegalt i landet skall kriminaliseras och kunna ge fängelsestraff. Den som vistas illegalt i landet ska inte kunna få sin sak prövad, utan skall avvisas omgående. I syfte att motverka asylmissbruk av ekonomiska skäl skall i princip inga kontanta bidrag ges till asylsökande, utan enbart mat och husrum samt en mindre fickpeng. Asylsökande skall inte kunna få tillstånd för reguljärt arbete innan frågan om uppehållstillstånd har behandlats. Däremot skall man vara skyldig att utföra enklare sysslor inom eller vid förläggningen, i syfte att sänka kostnaderna för asylhanteringen.

I syfte att motverka asylmissbruk ska Sverige i mellanstatliga sammanhang och, så länge Sverige tillhör unionen, även inom EU, verka för inrättandet av så kallade "safe havens". Detta innebär att personer som vill ansöka om asyl i något av de samverkande europeiska länderna i fortsättningen skall bege sig till en upprättad säker zon, utanför ländernas område, där deras ärende behandlas. De flyktingar som beviljas asyl fördelas sedan via ett kvotsystem på de olika deltagarländerna. Om förslaget förverkligas skulle det kunna bidra till att minska problemet med att ekonomiska migranter utnyttjar asylrätten för att ta sig in i Sverige och andra europeiska länder och sedan på olika sätt håller sig kvar, till exempel genom att dölja sin identitet.

Säkerställd identitet och sjukdomskontroll

I syfte att säkerställa en persons identitet vid exempelvis anhöriginvandring, samt för att underlätta polisens arbete, skall det vara obligatoriskt för den som söker asyl eller uppehållstillstånd att lämna fingeravtryck och DNA-test. I syfte att förhindra att man använder sig av flera olika identiteter skall dessa uppgifter föras in i ett personregister. För att undvika att epidemiska farsoter som HIV och tuberkulos sprids i vårt land skall även obligatoriska tester för dessa sjukdomar lämnas av den som söker asyl eller uppehållstillstånd.

Svenska lagar och regler

Asylsökande skall, vid ankomst, noggrant informeras om svenska lagar och samhällsregler. Den som trots detta begär någon form av kriminell handling under sin handläggningsperiod skall utvisas utan vidare prövning av ansökan. Undantag från denna regel skall kunna göras om personen i fråga är minderårig och det rör sig om ett mindre allvarligt brott. Lagakraftvunnet avvisnings- och utvisningsbeslut skall inte kunna förhalas genom inlämningar av nya ansökningar utan skall verkställas utan dröjsmål.

Lättnad för invandratäta kommuner

I syfte att bromsa segregationen och underlätta situationen för redan invandratäta kommuner skall asylsökande bo på anvisad förläggning till dess att frågan om uppehållstillstånd är behandlad. Hårt segregerade och invandratäta kommuner skall också kunna begära och få ett undantag ifrån socialtjänstlagens krav på försörjningsansvar för samtliga personer som vistas i kommunen. Undantaget skall då gälla personer som under de senaste åren erhållit temporärt uppehållstillstånd.

Invandring och bosättning

Massinvandringen till Sverige, och frånvaron av en assimileringsprocess, har skapat stora motsättningar och en mängd andra problem i det svenska samhället. För att motverka denna problematik skall invandringen av personer från kulturellt avlägsna länder begränsas till ett minimum. Om dagens massinvandring får fortsätta kan det dock bli nödvändig med ett tillfälligt totalstopp för icke- västlig invandring, till dess att situationen i landet har blivit så stabil att en restriktiv sverigedemokratisk invandringspolitik kan börja implementeras.

Arbetskraftsinvandring

I Sverige finns ett mycket stort antal människor som är helt eller delvis arbetslösa, men som saknar ett arbete att gå till. Arbetskraftsinvandring till Sverige behövs alltså inte och ska därför i princip inte förekomma. Dock måste det vara möjligt för människor

med speciell kompetens att komma till landet för att arbeta. Det handlar då om personer som kan uppvisa anställningsavtal med svenska arbetsgivare, där arbetsgivaren kan belägga att den aktuella kompetensen inte går att finna inom landets gränser. Dessa personer får tillfälliga uppehållstillstånd. Även gästande studenter skall kunna erhålla tillfälliga uppehållstillstånd.

Anhöriginvandring

Nästan hälften av de invandrare som fått permanent uppehållstillstånd i Sverige de senaste decennierna har tillhört gruppen anhöriginvandrare. En stor del av dessa har helt saknat skyddsbehov och har endast drivits av ekonomiska och sociala motiv. Detta har varit möjligt på grund av de svenska reglerna för anhöriginvandring, som vid en internationell jämförelse framstår som ytterst generösa. Med vårt grannland Danmark som förebild vill Sverigedemokraterna kraftigt skärpa reglerna för anhöriginvandring.

Uppehållstillstånd baserat på anknytningsskäl skall, efter att vissa krav har uppfyllts, kunna ges till äkta makar, till personer som levt i dokumenterade, långvariga partnerskap samt till barn under 18 år.

Uppehållstillståndet skall vara temporärt och utfärdas för ett år i taget och kan efter tio års vistelse omvandlas till medborgarskap förutsatt att personen ifråga uppfyller de kriterier som krävs för att erhålla detta.

Uppehållstillstånd för äkta makar och därmed jämställda personer

För att äkta makar och därmed jämställda personer skall få uppehållstillstånd skall följande krav vara uppfyllda:

- Bägge parter skall vara över 24 år gamla. Detta i syfte att motverka tvångsäktenskap.
- Paret skall vara gifta eller kunna dokumentera minst två års samlevnad på samma adress.
- Äktenskapet får inte ha ingåtts under tvång.
- Den härboende personen skall vara svensk eller nordisk medborgare, ha permanent uppehållstillstånd eller flyktingstatus.
- Den härboende personen skall påta sig försörjningsansvar för den anhörige under en femårsperiod och skall dessutom betala en engångssumma, uppgående till ett prisbasbelopp, som ett bidrag till statens utgifter för den anhöriges svenskundervisning och övriga anpassningskostnader.
- Den härboende personen skall inte ha mottagit socialbidrag under minst ett år innan ansökningen sker.
- Den härboende personen får inte vara dömd för våld eller liknande mot en partner de senaste tio åren.
- Den härboende personen skall kunna erbjuda en bostad av rimlig storlek.

- Paret samlade anknytning till Sverige skall vara större än till något annat land. Detta gäller dock inte om den härboende personen är svensk medborgare eller har varit boende i landet i minst 25 år.
- Bägge parter skall underteckna en anpassningsförklaring där man förbinder sig att delta i det svenska samhällslivet efter bästa förmåga och att följa svenska lagar och regler.

Uppehållstillstånd för minderåriga barn

För att minderåriga barn skall få uppehållstillstånd skall följande krav vara uppfyllda:

- Barnet skall vara under 18 år.
- Barnet skall inte vara gift eller ha bildat familj.
- Föräldern skall vara svensk eller nordisk medborgare, ha permanent uppehållstillstånd eller flyktingstatus.

Nordiska medborgare

Då nordiska medborgare fritt kan inresa och uppehålla sig i Sverige behöver nordiska medborgare, som uppehåller sig i Sverige, inte ansöka om att få sammanföras med sina närmaste anhöriga om dessa också är nordiska medborgare.

Integration

Integration innebär att två grupper, i det här fallet svenskar och invandrare, ger upp en del av sitt väsen och sammanblandas till en ny enhet. Sverigedemokraterna anser dock att svenskarna har en absolut rätt till att behålla och vidareutveckla sin kultur och identitet i Sverige och motsätter sig därför integration som en lösning på de problem som har uppstått som en följd av den oansvariga invandringspolitiken. Den statliga integrationspolitiken har misslyckats i grunden och merparten av åtgärderna bör därför slopas. Ansvaret för nykomlingens anpassning till vårt samhälle måste i första hand vila på den enskilde invandraren.

Assimilering

Sverigedemokraterna vill avskaffa det totalhavererade mångkulturalistiska samhällsexperimentet. Vi vill istället se en återgång till en assimileringspolitik liknande den som fördes i Sverige fram till mitten av 1970-talet. Den självklara målsättningen skall vara att de invandrare som har för avsikt att stanna i landet skall anpassa sig till det svenska levnadssättet och på sikt uppgå i den svenska nationen.

Svenska traditioner, värderingar, regler och lagar skall vara normgivande i hela det svenska samhället. Svenskan skall vara det samhällsbärande språket inom samtliga samhällsområden. Alla former av etnisk kvotering eller positiv särbehandling av invandrare skall avskaffas. Undervisningen i svensk historia skall utökas i skolorna. Den

svenska historien och kulturarvet skall lyftas fram och levandegöras i offentliga sammanhang på ett tydligare sätt än idag.

Det offentliga stödet till invandrarföreningar och alla andra verksamheter som syftar till att befrämja främmande kulturer och identiteter i Sverige skall dras in. Lovdagar i anslutning till religiösa högtider skall endast omfatta traditionella svenska och kristna högtider. Den skattefinansierade modersmålsundervisningen skall avskaffas. De invandrare som vill ge sina barn hemspråksundervisning får istället arrangera och bekosta detta själva. Invandrare som, trots att de genomgått eller haft möjlighet att genomgå, SFI-undervisning, anser sig behöva, eller av myndigheterna anses behöva, tolk i kontakten med svenska myndigheter skall själva stå för denna kostnad.

Svenska Kyrkan och dess aktiviteter är en omistlig del av den svenska traditionen. Svenska Kyrkan ska därför ges möjlighet att verka i samarbete med skolorna, på det sätt den alltid har gjort i vårt land. De barn, vars föräldrar känner sig störda av Svenska Kyrkans medverkan i skolan, beviljas ledighet vid sådana tillfällen. Övriga religiösa samfund hänvisas till att bedriva sin verksamhet utanför det svenska skolsystemets ramar.

Då det finns en överhängande risk för att religiösa friskolor, med en religiös inriktning utan koppling till den svenska historien och kulturen, ökar segregationen och motverkar assimilering, skall statligt och kommunalt stöd endast utgå till religiösa friskolor som vilar på judeo-kristen grund och som följer angivna regler. Inga religiösa byggnader, med en för svensk byggnadstradition, främmande arkitektur, skall få byggas. Iögonfallande religiösa eller politiska symboler, som till exempel slöja eller turban, skall inte vara tillåtna att bäras i yrkesutövningen av offentliganställd personal, då det riskerar att skada medborgarnas tilltro till den offentliga verksamhetens objektivitet. Heltäckande slöjor skall inte få bäras i skolan av omyndiga elever. Ritualslakt skall vara förbjuden, liksom import av produkter som framställts genom sådan slakt eller genom andra former av djurplågeri.

Religiöst betingad omskärelse av omyndiga pojkar skall vara förbjuden i Sverige. Kvinnlig könsstympning och hedersrelaterat våld, skall motverkas och bestraffas hårdare än idag. Månggifte skall inte vara tillåtet.

I Sverige finns sedan urminnes tid en samisk och en tornedalsfinsk minoritet med hemortsrätt i de områden där de traditionellt varit bosatta. Dessa grupper skall inte omfattas av assimileringspolitikerna utan istället erbjudas statligt stöd för att kunna bevara sitt språk och sina traditioner. Den nuvarande rennäringslagen skall dock ses över, så att de olika grupperna av samer samt de svenska norrlänningarna får samma rättigheter och blir lika inför lagen.

Medborgarskap

Kraven för att få svenskt medborgarskap skall skärpas kraftigt. Grundläggande krav skall vara att man varit bosatt i landet i minst tio år och att man under denna tid uppvisat en klanderfri vandel. Genom ett obligatoriskt medborgarskapstest skall man också visa att man tagit till sig det svenska språket och skaffat sig grundläggande kunskaper om svensk historia och svenskt samhällsliv. Därtill skall man också underteckna en deklaration där man bekräftar sin lojalitet med Sverige och förbinder sig att respektera svenska lagar och övriga samhällsregler.

Personer som erhållit medborgarskap eller uppehållstillstånd på falska grunder, till exempel genom att ljuga om sin identitet eller genom att muta myndighetspersonal skall kunna få dessa indragna och utvisas. Den som är svensk medborgare skall inte kunna inneha annat medborgarskap utöver det svenska.

Endast svenska medborgare skall ha rösträtt i allmänna val.

Återvandring och bistånd

Assimilering är en lång och svår process som inte alltid lyckas och som i vissa fall kan ta flera generationer att fullborda. De invandrare som istället föredrar att återvända till sitt gamla hemland skall ges ett generöst stöd till frivillig återvandring. Den engångssumma som idag betalas ut till hemvändande invandrare skall höjas kraftig och vid sidan av detta skall även ett individualiserat och behovsprövat återvandringsstöd kunna betalas ut varje månad under de första åren av återetableringen i hemlandet. En förutsättning för att få återvandringsstöd är dock att man avsäger sig sitt svenska uppehållstillstånd och eventuella medborgarskap för all framtid. En återvandringsmyndighet, med syfte att stödja och hjälpa återvandrare och att samla kunskap om frivillig återvandring, skall inrättas.

Sverigedemokraterna vill koppla invandringspolitiken och återvandringspolitiken till biståndspolitiken på så sätt att man, i takt med att kostnaderna för invandring och integration minskar, kan angripa problemets grundorsaker istället. Delar av de ekonomiska resurser som frigörs ska satsas på att utbilda och anställa återvandrare i bistånds- och näringslivsprojekt som kommer återvändaren och dennes hemland tillgodo. Det svenska biståndet skall även i högre grad riktas till länder eller närområden till konflikter som tar emot stora flyktinggrupper. Regeringar som vägrar att ta emot egna medborgare som avvisats eller utvisats från Sverige skall kunna gå miste om svenskt bistånd.